

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. XVI. Æternæ Sapientiæ gustus & finitio habenda est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

illam corporalem maximè horribilem, scilicet
 Conscientia malæ Actæ Vitæ, & amor Bonorum
 terrenorum, quæ relinquere cogimur: utrumque
 hoc Morte Spirituali expeditur: Nam & per il-
 lam Conscientia, non solum à peccatis evacuatur,
 sed etiam exercitiis omnium virtutum ornatur, &
 Terrenorum Bonorum Amore, cor planè expo-
 liatur, & totum cor sursum ad superna elevatur.
 Quo fit ut Morti Spirituali assuefactus, quando ad
 Mortem venit corporalem, nec concutiatur male
 actæ vitæ conscientia, nec doleat se hujus vitæ bo-
 na caduca relinquere; sed potiùs & præmia vitæ
 bonæ recepturum se speret, & ab his putidis, ad
 illa cælestia bona evolare festinet. Sic ergo per
 Mortem unam, itur ad Mortem alteram, suavi-
 utique & ordinato Sapientiæ Divinæ Magisterio.

*O Doctrix discipline Dei Æterna Sapientia,
 quis mihi det, ut erigas mihi aurem quotidie, inò per-
 petuò, ut tuum semper excipiam Magisterium, &
 habeas me discipulum tuum diligentem & promptum
 semper ad discenda ea, quæ tu doces bona esse; & ad
 discenda ea quæ tu doces mala esse, Sapientia verò
 mundi hujus docere contendit utilia esse. Accipe me
 ô suavissima Sapientissimaque Magistra, & me secu-
 dum eruditionem tuam instrue, quoniam beatus, quem
 tu erudieris, & in lege tuâ docueris.*

CAPUT XVI.

*Æterna Sapientia Gustus & Fruitio ha-
 benda est.*

59.

ÆTerna Sapientia non tantum lux est, non
 tantum Magistra est; sed etiam cibus, et
 tiam sapor est. ideo qui ad illam veniunt, non
 tantum

tantum oculos ad disciplinam; sed etiam appetitum & gustum, imò ventriculum afferre debent: non tantum enim illa docet; sed etiam sapit: alioqui si docet sed non sapit, frustra est. Sicut etiam, si sapit sed non docet, nihil prodest. Nam & *scienti bonum sed non facienti peccatum est: & sapere sine lucis sobrietate insipientia est*; Didicimus jam Sapientiæ doctrinam, vidimus ejus lucem, gustemus jam dulcedinem ejus & fruamur sapore ejus. Sed quomodo gustabimus, quomodo fruemur, qui illam non possidemus, non tenemus? Fateor hoc opis nostræ non esse, & mortua scriptura nostra hoc non dicet, quod vivax experientia non sensit: verum non est nostri propositi gustare aut frui; sed tantum excitare ad gustandum & fruendum. nam gustare & frui, actus est, exercitium est, experimentum est, beatitudo est. O beatos gustus illos! ô felix illud palatum! ô fortunatum appetitum fructu Sapientiæ gaudentem & potentem, & affluentem! quando hoc, quando ô Deus meus, Sapientiâ verax, Veritas Sapiens, utraque Æterna, imò Æternitas ipsa, quando (inquam) etiam mihi servulo tuo, ministro tuo, mancipio tuo, Amatori tuo, sponso tuo continget? quando induces me in Cubiculum tuum, & ostendes te, meque mihi, & uterque comparebimus nobis, fruemur nobis, delectabimur nobis! O Secretum suave! O Suavitas secreta! O quando medium omne, maceriam omnem diruam! quousque stat post parietem nostrum amor noster? quousque prospicis per cancellos? cur non sine medio tandem unimur, jungimur, necrimur, visceramur, transfiguramur, transformamurque? quousque ego sine te? quous-

V. P. Druzb. Op. VI.

D

que

Gal. 2. 20.

que longè à te? quousque ego non tu? quando erit, ut dicam, & verè dicam, & semper, & ple-
dicam, *Vivo ego jam non ego.* Ah quando ego non ero ego? quando Deus meus, Sapiencia mea eris mihi omnia, eris super omnia, eris solus omnia. Ah quando nihil erit mihi nisi solus tu, quando neque ego mihi ero, sed tibi ero, imò nec tibi, sed Tu ero? Hæc cogitare ô Sapienissima Sapiencia, hæc desiderare dulce est: & quantò dulcius experiri, quantò beatiùs his potiri, his insuescere, his satiari!

60.

Quærimus autem nunc: Quid sit frui, quod satiari Sapiencia? & quærimus non de illâ vitâ quæ suprâ nos; sed in hac Vitâ quam adhuc vivimus, quærimus hæc & invenire non possumus, quia te ô Sapiencia non habemus, non possideamus. Te enim sine te quis possideat, quis fruatur? Attamen quid est frui Sapiencia? est nosse illam, amare illam, inhærere illi, conquiescere in illâ, morari cum illa, gaudere de illâ, & congaudere illi, satiari & inebriari illâ, posthæc autem omnia appetere illam. Sed quid sunt hæc ipsa omnia? Istos interroga qui experti sunt isthæc omnia; ergo de hoc numero non sum, quia conspectu & memoratu Sapienciæ dignus non sum.

Utinam mihi contingat ô Æterna Sapiencia, ut aliquando etiam ascendat memoria mei apud te, & constituas, mihi tempus, in quo recorderis mei, & adimpleas me lætitiâ cum vultu tuo, aut saltem sinas me comedere, de micis illis, quæ cadunt de mensâ filiorum, amatorum, Sponsorum tuorum, Dominorum meorum!

CAPUT